

Infacto

4/24

Build a career that shapes the future

Turn your passion for problem-solving into an exciting career at Accenture

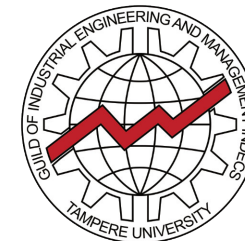
Read more at:
accenture.com/fi-en/careers

accenture

Infacto 4/2024

Sisällys

Puheenjohtajan palsta	4
Päätoimittajan palsta	5
TEKin palsta	6
Mitä menestys sinulle tarkoittaa?	8
UlkoXQ 2024	10
Opintojen ja urheilun yhdistäminen	12
Utelias mato kalan nappaa	14
No se on vähän sellanen	16
Askel uuteen, pelottavaan?	20
Turhimmat jätkät	22

INFACTO

Tuotantotalouden kilta Indecs ry:n kiltalehti

JULKAISIJA JA KUSTANTAJA

Tuotantotalouden kilta Indecs ry
hallitus@indecs.fi
indecs.fi

YHTEYSTIEDOT

Tuotantotalouden kilta Indecs ry
Tampereen yliopisto, Hervannan kampus / Konetalo
K1725
PL 589
33101 Tampere

PÄÄTOIMITTAJA

Tyyne Hulkko
tyyne.hulkko@tuni.fi

PAINO

Keuruun laatupaino KLP Oy

KANNEN KUVA

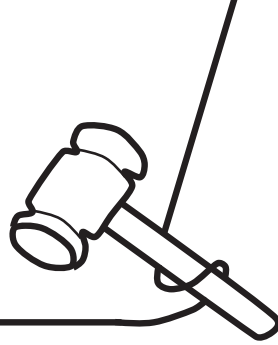
Tyyne Hulkko
PAINOMÄÄRÄ

50 kpl

ISSN 2670-3165 (painettu)

ISSN 2670-3173 (verkkajulkaisu)

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

TEKSTI: OTTO TIKKALA

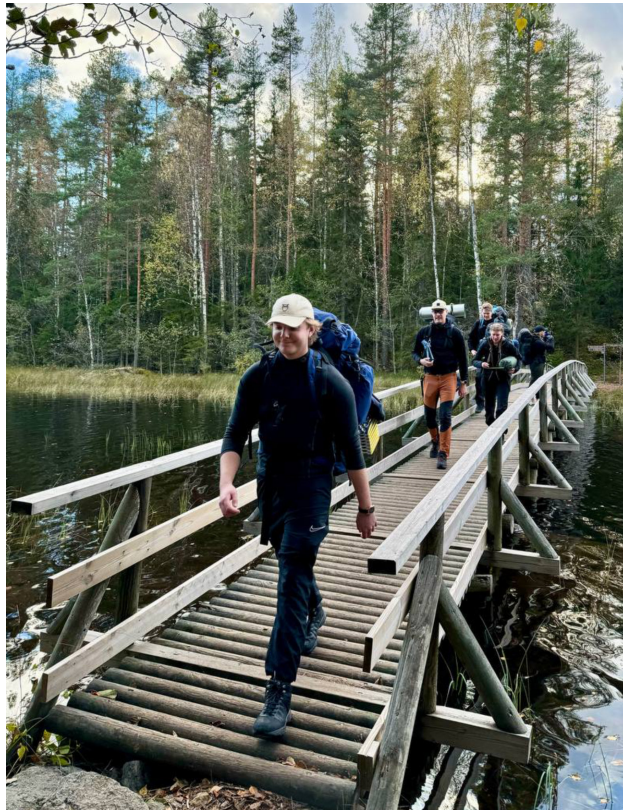
KUVA: RIAD HIMEL

Tervehdys kaikille!

Syksy on koittanut ja illat pimenevät joulunodotuksen lämpimään syleilyyn. Tai jotain sinnepäin. Vaikka syksy on lempivuodenaikani, koen syksyn olevan työntäyteistä aikaa. Oli kyse sitten fuksisyksyn orientoitumisesta yliopisto-opintoihin, uuden opiskeluvuoden tuomista kurssihaasteista tai järjestötehtävien kulminoitumisesta vuoden päätöstä kohti. Tällöin huomaankin usein tarvitsevani arkeen tasapainoa myös opiskelun ja työnteon ulkopuolisista asioista.

Viime vuosina tuo tasapaino on löytynyt usein opiskelijaelämästä. Järjestötoiminta, tapahtumat ja ystävät kenen kanssa viettää aikaa ovat tuoneet vaihtelua arkeen ja taanneet, ettei yksikään viikko ole täysin samanlainen. En myöskään kiellä, etteikö järjestötoiminta olisi välillä työtä. Sitähän se ajoittain on. Se on kuitenkin merkityksellistä työtä ja ennen kaikkea mielekästä sellaista, joten sen tekeminen harvoin tuntuu työltä. Uskon, että suurimman merkityksen arkeen olenkin saanut opintojen aikana juuri yhteisöstä, joka on löytynyt järjestötoiminnan, tapahtumien ja ystävien kautta. Siitä huolimatta arjen tasapainoon kuuluu muutakin kuin opinnot, työt ja ystävät.

Usein vastatessani kysymykseen ”mitä teet rentoutuaksesi?” saatan puhua harrastuksista, kuten musiikista tai urheilusta. Ovathan nämä tärkeitä asioita itselle. Pianon tai kitaran soittaminen on antanut kanavan päivän ajatusten sekä tunteiden purkamiselle musiikin kautta jo pitkään ja urheilu on puolestaan tuulettanut to-do listan sumentaman mielen. Viime aikoina olen kuitenkin huomannut, että monesti arjen irtiotto löytyy myös arkisemmista asioista. Esimerkiksi iltainen ruuanlaitto kotosalla tai kotiaskareiden hoitaminen ovat hetkiä, jolloin on helppo olla vain läsnä siinä,

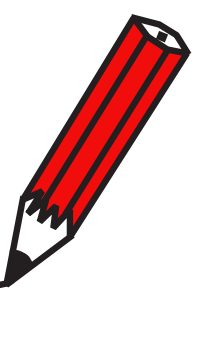
mitä tekee ilman isompia odotuksia tuloksista. Näitä hiljaisia pieniä hetkiä onkin oppinut arvostamaan vauhdikkaan arjen keskellä.

Sananparteni päättyy puheenjohtajan palstan osalta tähän. Kiitos kaikille kuluneesta vuodesta ja toivottavasti olette saaneet jorinoistani jotain irti kuluneen vuoden aikana. Ken tietää, ehkä näille sivuille ilmestyy vielä joskus allekirjoittaneen raapustuksia.

Lämmintä syksyä toivottaen,

Otto Tikkala

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

TEKSTI: TYINE HULKKO

KUVA: MARIA PELTONIEMI

Hei kaikki Infacton lukijat!

Niin se syksy tuli ja joulukin on jo nurkan takana. Miten on mahdollista, että joka vuosi ajankulu pääsee yllättämään - ja vieläpä jokaikisen meistä - ja tässä vaiheessa vuotta päivitellään, miten kesä ja syksy menivät ohi hujauksessa? No niin siinä taas kävi, mutta mun mielestä se on merkki siitä, että arjessa on tapahtunut paljon ja elämä on rullannut kivasti eteenpäin omalla painollaan.

Hetkellisesti ajankuluun voi vaikuttaa keskittymällä arkeen ja siihen, että pysähtyy nauttimaan tekemistään asioista. Usein huomaan, että oma keskittymiseni riittää päiväksi kouluhommien tekoon, mutta kun pääsen kampukselta kotiin, illat ovat ohi hetkessä. Olen saattanut käydä kaupassa, syödä, katsoa jakson lempisarjaa, lukea kirjaa, soittaa äidille, käydä lenkillä ja tehdä illan skincare-rutiinin, mutta sänkyyn päästessä silti mietin, miten ei taas tullut tehtyä yhtään mitään.

Tänä syksynä opiskelut ja työt on vienyt multa tavallista enemmän aikaa, ja tunne siitä ”etten tee mitään” on korostunut. Tän huomattuani oonkin sitten aktiivisesti yrittänyt panostaa siihen, että jaksaisin keskittyä asioihin vapaa-ajallani, myös niihin arjen tavallisiin juttuihin. Se ei ole aina helppoa, varsinkin kun pitkän päivän jälkeen aivot haluaa vaan heittää narikkaan odottelemaan huomista, mutta on ollut mahtavaa huomata, miten mieli voi levätä myös silloin, kun keskittyy.

Kun muistan ja jaksan pitää itseni keskittyneenä tähän hetkeen, huomaan hymyilevät kasvot kaupan hyllyjen välissä, riemun läheisen äänessä, kirjan sivujen rauhoittavan tuoksun, ja ennen kaikkea huomaan päivieni olevan yhtäkkiä värikkämpiä. Oon menevä ihminen, ja tällainen hetkeen pysähtyminen ei ole aina helppoa, mutta on ihanaa, kun onnistuu rauhoittumaan arjen puuhastelujen

ja harrastusten äärelle. Toivottavasti tekin pystytte keskittymään ja nauttimaan arjestanne!

Tästä päästäänkin tähän lehteen, joka on muuten vuoden neljäs ja viimeinen Infacto, ja jonka teemana on kiteytettynä arjen merkityksellisyys. Lehti on kevyttä jatkumoa kevään suorituskeskeisyysaiheiselle numerolle, mutta nyt hypätään tutustumaan myös siihen, mitä me opiskelijat puuhastellaan opintojen ulkopuolella. Lehdessä esittyy muun muassa muutama kerholainen, kilpaurheilun ja opinnot yhdistävä Janika sekä Eeva Kiiskinen, joka antaa arvokkaita näkemyksiä menestymiseen elämässä. Lisäksi pääsette kuulemaan lisää alkusyksyn ulkoXQ:sta!

Koska seuraavasta lehdestä vastaa jo tuleva päätoimittaja, kiitän tässä kohtaa teitä lukijoita sekä muita hallituslaisia kuluneesta vuodesta. Erityskiitos myös aisaparilleni Pepitalle, jonka kanssa toimitushommat ovat tuntuneet antoisilta, merkityksellisiltä sekä huisin hauskoilta!

Näihin sanoihin toivotan kaikille ihanaa loppuvuotta ja tsemppiä opintoihin <3

Tyine Hulkko, päätoimittaja 2024

TEKSTI: OLIVER KEROLA
KUVA: LAURI KONTINEN

Mukavaa loppuvuotta lukijat!

Joku viisas sanoi joskus, että “Life happens when you’re busy making other plans” (vapaasti suomentaen: elämä tapahtuu samalla, kun suunnittelee tulevaisuutta). Omaa aikaa ei kannata siis käyttää pelkästään työkokemuksen, opintopisteiden ja muiden virstanpylväiden perässä juoksenteluun vaan tulee myös harrastaa, lomailla, bilettää ja tehdä itselle mieluisia asioita. Tulevaisuutta suunnitellessa ei saa unohtaa elää nyt ja tässä.

Jos harrastuksia miettii, kannattaa tutkia Tampereen korkeakouluyhteisön eri kerhotoimintamahdollisuuksia. Löytyy esimerkiksi golfia, kampailulajeja, vaellusta, purjehdusta, viininmaisteluja ja kiipeilyä. Varmaan lähes jokaiselle urheilulajille löytyy sitä tarjoava kerho, jossa pääsee harrastamaan edullisesti ja ilman aikaisempaa kokemusta. Hakua ei kannata myöskään rajata pelkästään Hervantaa vaan myös muilta kampuksilta löytyy kerhoja, joihin voi ja kannattaa käydä tutustumassa.

Tarjoaako TEK mitään harrastamisen, lomailun ja yleisen olemisen tueksi? Tottahan toki!

TEK-jäsenyys tarjoaa erilaisia alennuksia harrastamiseen, hyvinvointiin ja muihin tuotteisiin ja palveluihin. TEK:n etusivulta suunnista Palveluihin ja Etuihin, sieltä Jäsenetuihin ja jäseneduista valitse Member+ - jäsenportaali. Vaihtoehtoisesti voi tietysti kirjoittaa itselle mieluisaan hakukoneeseen TEK Member+. Saavuttuasi oikeaan kohteeseen voit rekisteröityä muutamassa

sa minuutissa Member+-palveluun ja hyödyntää TEKiläisille tarjottavia etuja.

Jos on hakusessa kamera, läppäri, verhot, astioita, sohva, lamppu tai mikä tahansa muu tuote, kannattaa käydä läpi Member+-sivun eri tarjoukset. Lomailua varten löytyy alennuksia muun muassa laskettelulippuihin, risteilyihin, hotelleihin ja lentoihin. Lisäksi löytyy kaikkia muita eri alennuksia ja tarjouksia, joita en ehdi kaikkia tässä mainitsemaan. Kannattaa siis käydä alennukset läpi ennen kuin tekee isomman ostoksen. Jos taas on niin paljon fyftee, ettei tarvitse tällaisia alennuksia, niin voi tilittää säästetyn rahan lahjoituksena Indecsin killalle.

Tämä on viimeinen palstani vuoden 2024 TEK-kiltayhdyshenkilönä eli kiitos lukijoille ja kaikkea hyvää tulevaan!

Oliver Kerola

P.S. TEK-lounge on nyt auki

VUODEN 2024 TOIMITUS KIITTÄÄ

ja toivottaa hyvää joulun odotusta!

PÄÄTOIMITTAJA

TOIMITTAJA

Mitä menestys sinulle tarkoittaa?

TEKSTI: EEVA KIISKINEN,
TRANSFORMATION LEAD, VINCIT

Kirjoittaja työskentelee muutosjohtamisen ja strategisen muotoilun konsultoinnin palvelukehityksen, myynnin ja asiakastyön parissa. Asiakasprojektit ovat vieneet Eevaa mm. teollisten pörssiyritysten ja julkishallinnon organisaatioihin. Hän on toiminut työurallaan ollut mm. Goforella, Tampereen teknillisellä yliopistolla sekä yrittäjänä. Päivätyön lisäksi Eeva sparraa johtajia ja esihenkilöitä Tampereen yliopiston EMBA- ja JOKO-johtamiskoulutuksissa.

Kuuntelemme mielellämme menestystarinoita. Tarinoita kasvusta, urakehityksestä, voiteista kaupoista ja markkinaosuuksista. Tällä hetkellä monen yrityksen menestys on odotustilassa ja käännettä parempaa odotetaan. Markkinatilanne sakkaa, muutosneuvotteluita on meneillään ja rekrytoinnit siirtyvät. Valmistumisen jälkeinen aika saattaa näyttää juuri nyt vähintäänkin haastavalta. Samaan aikaan voimme kuulla puhetta siitä, miten yritykset kaipaavat kaiken hallitsevia generalisteja ja toisaalta eri alojen kovia syväosaajia.

Kilpailu työpaikoista – ja tekijöistä

Tilastollinen fakta on, että työikäisten määrä Suomessa vähenee. Tekoäly korvaa monia suorittavia työtehtäviä, mutta kovaa asiantuntemusta vaativaa työtä on tulevaisuudessakin paljon. Tuotantotalouden diplomi-insinöörinä pääset urallasi vielä valitsemaan, minne menet töihin. Pääset myös itse määrittelemään sitä, miltä työelämä näyttää.

Perinteisesti on ajateltu, että tutalaisten kilpailu parhaista positioista on kovaa ja vain tulos ratkaisee. ”Parhaan versio itsestään” jalostaminen käy kuitenkin työuralla voimille. Jo-

kainen sitä yrittänyt tietää, että jatkuva parantaminen ei ole pelkästään nousujohteista. Ylisuoriutuminen voi tuoda hetkellisiä tuloksia, mutta johtaa väistämättä myöhemmin uupumukseen. Meemeiksi asti yltävä suorittaminen on jotain, mitä uskaltaen jo kritisoidakin.

Vastapainona performointipuheelle työnantajat rakentavat voittavia yrityskulttuureja. Hyvät työpaikat ovatkin aivan eittämätön kilpailuetu. Lahjakkaiden ja motivoituneiden yksilöiden draivista kasvaa tuottavia tiimejä ja tulosta viivan alle. Itseohjautuvissa organisaatioissa on kuitenkin erityisen tärkeää, että yksilön ääni pääsee kuuluville. Jaksaminen ja hyvinvointi on tietotyöläisten suurin, yksittäinen haaste. Siksi pelkkä ’kiva-kulttuuriksi’ nimetty, etuihin perustuva houkuttelu ja työ-kulttuuri ei riitä. Ilmaisten kahvien ja välipalojen rinnalle tarvitaan läpinäkyvää johtamista ja konkreettisia tekoja. Entinen työn-

antajani Gofore kertoi tänä syksynä alkavansa raportoida mielenterveyteen liittyvistä pois-saoloista, mikä on urauurtavaa ja rohkeaa. Tällaista läpinäkyvyyttä toivon lisää, myös muille kuin IT-alan työnantajille.

Millaiseen työelämään haluat valmistua?

Tuotantotalouden opiskelijana sinulla on mahdollisuus muuttaa sitä tarinaa, josta koulutettujen nuorten osajien työelämä rakentuu. Omista odotuksista kannattaa kertoa jo työnhakuvaiheessa. Olen rekrytointeja konsultointityöhön tehdessäni nähnyt tätä jo paljon: monet nuoret työnhakijat valitsevat potentiaalisia työpaikkoja sen perusteella, miten yrityksen arvot ja vastuullisuus on sanoitettu ja miten ne ovat aidosti mukana työn arjessa.

Myös työn ja vapaa-ajan tasapainosta on keskusteltu näissä haastatteluissa. Haastan sekä työnhakijoita että työnantajia: Sen sijaan että puhuisimme work-life-balancesta, voisimme puhua vain tasapainoisesta elämästä. Elämästä, jossa osa ajasta kuluu mielekkäissä töissä ja osa muissa valitsemisamme puuhissa. Koko kalenteria ei tarvitse myydä työnantajalle, vaan merkinnät siellä pitävät sisälleen liikuntaa, perheen ja ystävien kanssa vietettyä aikaa, luonnossa taivaan tuijottelua, talkoilua tai reissuja. Eikö tällainen balanssi olisi aika innostavaa?

Osaaminen on muutakin kuin arvosanat

Monesta kulmasta katsottuna sinulla on tultalaisena jo paljon valmiuksia töissä menestymiseen. Itseohjautuvuus opinnoissa, tiimityöskentely ja vuorovaikutustaidot ovat osaamisen ydintä myös työelämässä. Kuuntelemisen taito on tällä hetkellä johtamisessa yksi tärkeimmiksi nostettuja taitoja.

Arvosanat eivät ratkaise kaikkea. Itselleni korisjunnujen valmentaminen opiskeluaikana Tampereen Pyrinnössä osoittautui tärkeäm-

mäksi opiksi kuin moni yksittäinen kurssi. Ihmisten kanssa töiden tekeminen vie meitä aina eteenpäin, on työ sitten talkoita, vapaaehtoistyötä tai vaikka harrastusporukassa toimimista. Joukkueurheilutausta on auttanut myös itseäni.

Kykyä itsereflektioon korostetaan työelämätaidoissa paljon. Joskus mielikuvat tästä vievät new age -henkiseen lennokkuuteen, mutta kyse on arkisesta taidosta tehdä valintoja. Mikä toimii minulle ja palvelee tarkoitusta? Miten ja mihin käytän aikaani? Vuorokauteen tulisi kuulua sopivassa suhteessa työtä, palautumista ja lepoa. Palautuneena ja levänneenä annan täyden panokseni myös töissä – ja saan usein ne parhaat ideat.

Miltä menestys näyttää?

Usein kuulemme mantran Trust the process. Kuulostaa väljältä ja elähtäneeltä kliseeltä. Rohkaisen teitä kuitenkin luottamaan ennen kaikkea itseenne. Ja siihen, että hyvä koulutus pohja yhdistettynä sinuun uniikkiin tarinaasi kantaa pitkälle. Maailma ei ole valmistumisen hetkellä valmis. Se ei tunnu siltä nytkään, kun omasta valmistumisestani on aikaa 20 vuotta.

Keskustelin jokin aika sitten entisen esihenkilöni kanssa. Monissa johtajapositioissa työskennellyt, raudankova ammattilainen summasi, että hänen näkemyksensä mukaan menestys on sitä, että pääsee loistamaan omilla vahvuuksillaan ja tekemään töitä tärkeiden asioiden eteen. Sitä seuraa usein myös mahdollisuus uralla etenemiseen. Itse olen saavuttanut ne tavoitteet, joita nuorempana osasin uralleni asettaa. Tästäkin eteenpäin haluan elää arvojeni mukaista työelämää kehittyen ja jaksan. Tulevat työroolit on vielä määrittelemättä.

Miltä sinun toiveesi menestyksestä näyttää?

Eeva Kiiskinen, FT (tuotantotalous)
Transformation Lead, Vincit

ULKOXQ 2024

Bergamo, Pula, Ljubljana & Milano 10.9.-17.9.2024

TEKSTI: ERKKA TUHKANEN

KUVAT: ULKOXQ:N OSALLISTUJAT

UlkoXQ starttasi tiistaina poikkeuksellisesti hyvin rennoissa tunnelmissa, sillä Henen sininen bussi lähti kuljettamaan meitä kohti Helsinki-Vantaan lentoasemaa vasta puolenpäivän jälkeen. Muutama exculainen kerkikin nauttimaan vielä kesäisestä Hervanasta paikallisen ravitsemusliikkeen terasilla. Varsinainen excun reitti selvisi jo matkalla lentokentälle: Bergamo – Pula – Ljubljana – Milano.

Saavuimme tiistain määränpään Bergamoön melko myöhään, joten illan ohjelma oli hyvinkin vapaamuotoista ja koostui lähinnä illallisesta. Osalla porukasta riitti kuitenkin virtaa ja he kävivät tutustumassa Bergamon

vanhaan kaupunkiin, joka kuuluu myös UNESCO:n maailmanperintökohteisiin.

Varsinainen matka alkoi keskiviikkoamuna, kun nousimme bussin kyytiin ja suuntasimme kohti Pulaa. Ennen Pulaa pysähdyimme kuitenkin Venetsiassa tutustumassa turismin luvattuun kaupunkiin. Matkalla Venetsiasta Pulaan saimme lopulta melko ujoksi osoittautuneen bussikuskimme avautumaan ja ilmeni, että hän on romanialainen poliisi. Lopulta hän tarjosi perheensä valmistamaa erittäin tymäkäksi osoittautunutta kirkkaan väristä nestettä osalle exculaisista. Bussissa oli lopulta niin hyvä tunnelma, että bussin ainut mikrofoni meni kahteen osaan, ja harmiksemme loppumatkan ajan käytössämme ei ollut enää mikrofonia.

Saavuttuamme Pulaan ohjelma oli melko samanlainen kuin edeltävänä iltana, tosin tällä kertaa tutustuimme saksalaisiin turisteihin, kenet saimme inspiroitumaan uimaan

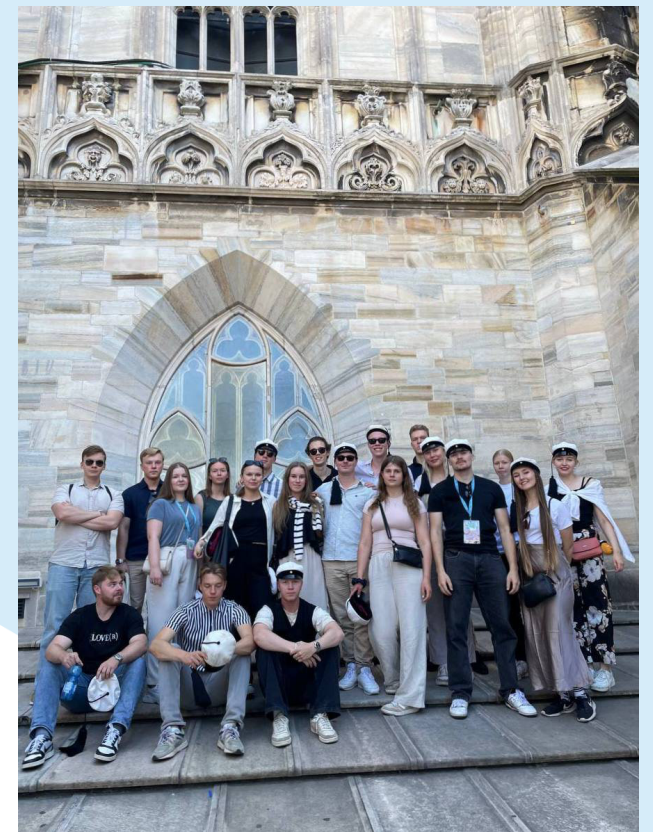
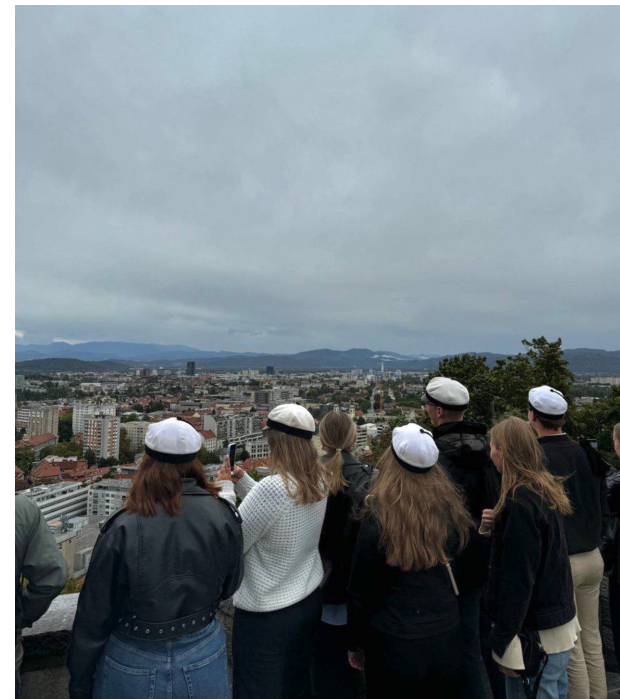

Infacto 4/24

paikallisessa suihkulähteessä. Torstaina seuraavana päivänä jatkoimme siitä, mihin edellisiltana jäimme eli uimisella, tosin tällä kertaa ihan oikeasti meressä. Illalla sama teema jatkui perinteisen pubirundin merkeissä, sillä tällä kertaa exculaiset kasteli ukkosmyrsky. Säästä huolimatta pubirundilla riitti menoa ja ilta jatkui vielä kierroksenkin jälkeen paikallisessa pubissa.

Perjantaina aamulla matkamme jatkui kohti Ljubljanaa, heti kun kuskimme Flaviu kerkesi paikalle. Pysähdyimme matkalla Predjaman linnaan. Sieltä jatkoimme kohti Ljubljanaa, jossa illalla odotti excuolympialaiset. Olympialaisten kuninkuuslajiksi osoittautui mulinajuoksu. Mulinajuoksu aiheutti ristiriitaisia tunteita paikallisissa, sillä jotkut lähtivät innokkaasti haastamaan meitä lajissa ja jotkut puolestaan kirosi passiivis-aggressiivisesti. Ilmeisesti olimme häirinneet heidän uniansa.

Lauantain ohjelmaksi oli suunniteltu vaellusretki muutama vuosi takaperin järjestetyltä excursiolta tutun ”viinakellarin” läheisyydessä sijaitsevaan vuoristoon. Tämä kuitenkin peruuntui, sillä vuorille oli satanut lunta, eikä tähän ollut osattu varautua. Pääsimme sen sijaan nauttimaan Ljubljanan vanhan kaupungin tarjonnasta tasokkaine ravintoloihin.

Eräs exculainen osallistui myös paikalliseen maastajuoksukilpailuun, tosin ilmeisesti vahingossa.

Maanantaiaamuna suuntasimme kohti excun viimeistä kaupunkia Milanoa. Ennen Milanoa kuitenkin pysähdyimme kuohuviineistään tunnetulle Prosecon alueelle tutustumaan viinin tuotantoon ja maistelemaan itse viiniä. Maistelun jälkeen matka jatkui, mutta ei kuitenkaan täysin mutkitta. Kuskimme ilmoitti erittäin spontaanisti pitävänsä tauon paikallisessa Linnatuudessa. Tauko oli ehkä tarpeen, sillä bussin vessa ei ollut käytössä koko matkan aikana, sillä Flaviu oli sisustanut sen omilla tavaroillaan.

Maanantaina Milanossa ohjelmassa oli paikallisten nähtävyyksien kiertämistä ja illan kruunasi yhteinen illallinen pastaravintolassa. Vaikka ravintolan palvelu ei ollut täysin optimoitu 40 teekkarille, oli tunnelma sitäkin parempi. Tiistaina suuntasimmekin jo takaisin kohti kotia Hervantaan.

Erkka Tuhkanen, reissuexcutoimari 2024

Infacto 4/24

OPINTOJEN JA URHEILUN YHDISTÄMINEN

TEKSTI: JANIKA JOKINEN

Moi Infacton lukijat! Opiskelen Indecsillä nyt kolmatta vuotta ja opiskelujen ohella harrastan kilpaurheilua, tarkemmin yleisurheilua ja päälaajina mul- la on kolmiloikka. Pari ekaa vuotta mun opinnoista on rullannu eteenpäin lähinnä reenien ehdoilla... Luentoja on tullut jätettyä väliin ja oon sen sijaan painanu kaasun pohjaan ja suunnannut auton no- kan kohti Pirkkahallia. Opiskelijalounaan oon mah- dollisimman usein kuitenkin hyödyntäny eli kaverit on voinu nähdä mut ainakin lounaalla, jos en muu- ten oo niin paljoo koululla aikaa viettäny. Ekan vuoden opinnot vaati vähän myöhempiä opintoja enemmän läsnäoloa, sillä osalla pakollisista kurs- seista oli harkkoja tai luentoja, joista oli tarjolla lisäpisteitä tenttiä varten. Ainoot luennot mitä en oo oikeestaan halunnu missata on ne, joista on ollu tarjolla lisäpisteitä... haha

Mulla kuluu yleensä päivästä noin pari tuntia ree- natessa (+ päälle matkat ja juttutuokioiden hallilla ur- heilukavereiden kanssa). Yleensä reenaan Tampe- reella Pirkkahallissa, mutta 1-2 kertaa kuukaudes- sa mulla on muutaman päivän leirejä Turussa tai Pajulahdessa. Leireillä reenataan yleensä pari ker- taan päivässä ja päivä kuluukin silloin aika lailla reenien, ruokailun ja levon parissa. Indecsillä opis- keltu on ollu melko helppoa yhdistää urheilun kanssa, koska suurimman osan opinnoista pystyy hyvin suorittamaan etänä mistä päin Suomea vaan. Lisäks opintoja voi helposti aikatauluttaa omaan kalenteriin sopivaksi, esimerkiksi fuksivuoden ke- vällä jätin viimeisen periodin helpommaksi ja lähdin muutaman viikon reenileirille Portugaliin. Kemian etätentti tuli suoritettua päivän reenien välissä hotellilla aulan nurkassa, ainoossa paika- sa, missä netti toimi tarpeeksi hyvin. Lyhyempiä kotimaanleirejä ennen koitan tehdä vähän enem- män koulutehtäviä, jotta ei sitten leirillä tarvitse huolehtia siitä, ehtiikö suorittaa kaikki palau- tettavat tehtävät. Lyhyempiä leirejä varten mun ei oo tarvinnu keventää opintosuunnitelmaa, koska mun opinnot ei oo ollu kovin tiukasti aikatau- lutettuja. Eli ei oo ollu niin tarkkaa, vaikka jotain tehtäviä jäis seuraavalle viikolle.

Urheilu on ehkä eniten mulla vaikuttanu siihen, etten oo juurikaan käyny opiskelutapahtumissa. O-

pinnot oon pystyny aikataulussa suorittaan, mutta ns. "ylimääräsiin" killan ja opiskelijoitten tapah- tumiin mulla ei oo ollu aikaa/jaksamista urhei- lu+opiskelu -yhdistelmän ohella. Muutaman kerran vuodessa oon käyny pyörähtään jossain yksittäi- sessä tapahtumassa, mutta esimerkiksi fuksipas- sissa mulla oli ehkä kolme leimaa... Ollaan kui- tenkin opiskelukaveriporukan kanssa nähty paljon muutenkin kun tapahtumien yhteydessä, joten ei oo haitannu, ettei mua oo näkyny paljoo haalarit päällä! Ja uskon että omaa tapahtumakalenteriäkin pystyis myös urheilevana opiskelijana täyttään enemmän, mutta en oo jaksanu vaan ite säättää omia reeniohjelmia tapahtumien ehdoilla ja oon halunnu pystyä suorittaan opintoja tavoteajassa.

Urheilu on opettanut aika paljon aikatauluttaan omia menoja, joten oon saanu tähän asti opinnot suoritettua ihan normaalissa suunnitellussa aika- taulussa ja tarkoituksena olis valmistua kandidiksi tulevana keväänä. Aikataulut on mun mielestä tärkein juttu miettiessä opiskelujen ja urheilun yhdistämistä. Ohessa mun kalenterista yks esi- merkkiviikko. Merkkaan yleensä mun kalenteriin vaan aikataulutetut menot. Sunnuntaisin teen sit- ten alustavan viikkosuunnitelman, johon merkkeaan joka päivälle kouluhommat, mitkä pitäis saada tehtyä. Mulla ei oo kouluhommille mitään sään- nöllistä rytmiä, vaan teen suunnitellut tehtävät päivän mittaan sitä tahtia, kun huvittaa.

Weekly Plan

Maanantai:

- Matikka verkkotehtävät
- Water & Society Assignment 1

Tiistai:

- SMOTI Quiz
- Water & Society Assignment 2

Keskiviikko:

- Water & Society Assignments 3, 4 & 5
- Kiertotalous luento ja raportti 1 sivu
- Johdatus oikeusjärjestykseen osa 1 tehtävät

Torstai:

- Kiertotalous luento ja raportti 1 sivu
- Matikka kirjalliset tehtävät loppuun
- Ohjelmointia 1h

Perjantai:

- Johdatus oikeusjärjestykseen osa 2 tehtävät
- Ohjelmointi ainakin 1h

Lauantai:

- Matikka vertaisarviointi

Sunnuntai:

- Seuraavan viikon suunnittelu

marraskuu 2024							
	ma 28.	ti 29.	ke 30.	to 31.	pe 1.	la 2.	su 3.
koko päivä	VK 44		SMOTI quiz deadline	Matikka deadline	Vaihtohaku alkaa	pyhäinpäivä	Water & Society de...
8.00	Sijaisuus						
9.00							
10.00		10.00 Sijaisuus	10.00 Matikka harkka	10.00 Matikka luento	10.00 Matikka luento	10.00 Reeni	
11.00							
12.00							
13.00					12.30 Reeni		
14.00							
15.01							
16.00	16.00 Reeni	15.00 Reeni	15.00 Reeni	15.00 Reeni			
17.00							
18.00	18.00 Valmennus	18.00 Immun tuparit	18.30 Kävely w/Netta				
19.00							
20.00							

U T E L I A S M A T O K A L L A N N A P P A A

Iida ja Ursula - TaTSi

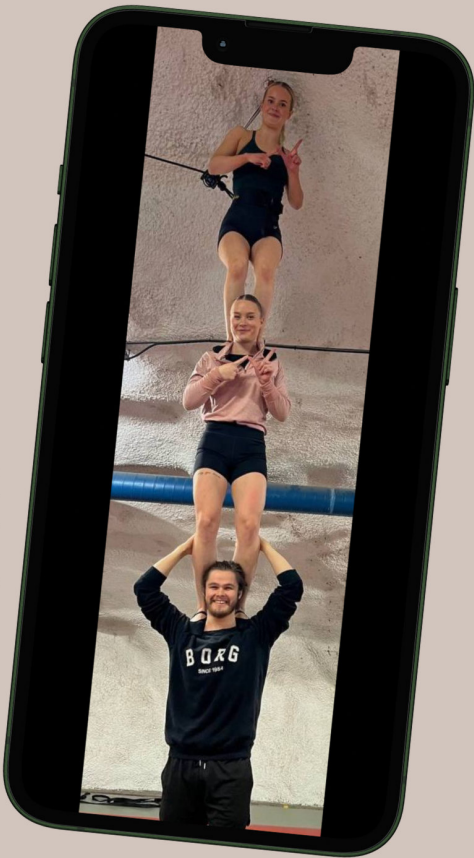
Olipa kerran Indecsin järjestämä Etunurtsi Challenge 2024. Iida ja Ursula eksyivät TaTSin pisteelle, ja silmänräpäyksessä ensimmäinen yhteinen ihmispyramidi olikin jo valmis. Jokaista osapuolta yllättävän taidonnäytteen jälkeen saimme kutsun Bommarin Tatamille ja sille tielle olemme jääneet.

TaTSi järjestää viikoittain treenejä, joissa harjoitellaan itsenäisesti erilaisia sirkuslajeja osallistujien toiveiden mukaan. Pääsääntöisesti teemme kuitenkin ihmispyramideja ja pariakrobatiaa. Treeneissä parasta on yhdessä tekeminen, itsensä haastaminen ja onnistumisen kokemukset. Luentojen jälkeen on kiva mennä yhdessä Bombariin ja usein siellä vierähtääkin koko ilta. Treenien ja muun arjen tasapainottaminen on helppoa, koska treenit tuovat hyvää vastapainoa opiskelulle, jolloin kouluhommatkin etenevät tehokkaammin, kun saa välillä ajatukset muualle. Lisäksi treenit tuovat arkeen rutiineja sekä jotain kivaa ohjelmaa, mitä odottaa. Tunnelma treeneissä on hyvin rento, ja takuuvarmasti treenien jälkeen on vatsalihakset kipeänä vähintään naurusta, ellei itse treenaamisesta. Treenien lisäksi TaTSi järjestää jäsenistölle erilaista toimintaa, kuten sessareita, pikkujouluja, excuja ja vujut. Kerhotoiminta on antanut meille mahdollisuuden tutustua samanhenkisiin ihmisiin myös Indecsin ulkopuolelta, joihin emme välttämättä olisi muualla törmänneet.

Hauiskääntö Kasper

Morjensta! Mulle kuntosalilla on ollut pitkään tärkeä osa elämää. Välillä reenaaminen on ollut tavoitteellista ja välillä taas vähemmän tavoitteellista. Kuitenkin kuntosalilla on aina tarjonnut paikan missä voi rentoutua ja unohtaa kaikki arjen huolet ja kiireen.

(Mielenterveys vinkki: Löytäkää teidän oma juttu, missä voitte tunnin ajaks unohtaa kaikki huolet ja kiireet päivittäin. Se voi olla kuntosalilla, tanssitunti, metsäkävely tai mitä vaan mikä teille toimii. Jos teillä ei tällä hetkellä löydy semmosta, niin kokeilkaa rohkeesti eri asioita niin pitkään että löydätte sen. Ainakin mulle tästä on ollut todella paljon apua, kun joskus deadlinet ja kaikki muukin tuntuu kaatuvan päälle.)

Siten Hauiskääntö on sopinut aika luontevasti omaan arkeen ja tehnyt reenaamisesta ja opiskeluajasta paljon antoisampaa. Paras juttu Hauiskääntöön on ehdottomasti ystävät! Salille on aina kiva tulla kun tietää, että siellä on 5-10 frendiä odottamassa. Sitten kun salilla käy 3-5 kertaa viikkoon niin Hauiskääntöstä on tullut varsin iso osa elämää. Tällä hetkellä on vaikea ajatella kuntosalilla käymistä jossain muualla kun alasalilla ja aidosti vähän pelottaa et mistä löytää samanlaisen yhteisön valmistumisen jälkeen.

Ennen kuin lähdin mukaan Hervannan hauiskääntöön toimintaan 3. opiskeluvuonna, Hauiskääntö näytti aika pelottavalta ja sisäänpäin suuntautuneelta joukolta, joka piti aina kovaa meteliä ja istui tiiviissä ringissä alasalin boksilla. Onneksi sain kuitenkin ensimmäisen kosketuksen hauiskääntöön, kun järjestin Indecsin tapahtumavastaavana Penkkimaksimiperjantai-tapahtumaa erään hauiskääntöön mukana olleen Indecsläisen kanssa.

Sen jälkeen onneksi älysin nopeasti, että Hauiskääntöön toiminta sopii mulle hyvin ja hauiskääntöläiset on todella mukavia kanssareenaajia. Seuraavana vuonna lähdinkin Hauiskääntöön hallitukseen penkkimaksimiperjantaitoimariksi todettuamme, että tapahtuma sopii sittenkin paremmin Hauiskääntöön kuin Indecsin tapahtumaksi, vaikka Penkkimaksimiperjantain julistaminen Indecsin perinteiseksi tapahtumaksi saikin Yleiskokouksessa yhtä ääntä vaille yksimielisen hyväksynnän.

Toisaalta hauiskääntöön on mukava löytää ihmisiä, jotka suhtautuu vastaavalla intohimolla kuntosalilla, mutta se ei todellakaan ole vaatimus vaan kerhossa on myös paljon ihmisiä joille kuntosalilla on yksi harrastus muiden joukossa. Ja vaikka varmaan kaikki mun frendit on sanonut että Hauiskääntöön toiminta näyttää pelottavalta, niin todellisuudessa siellä otetaan kaikki lämpimästi vastaan!

Eli jos käyt kuntosalilla ja reenaat mieluummin porukalla kuin yksin, niin tervetuloa! Paras tapa liittyä kerhoon on tulla juttelemaan boksille.

J.J. represents: Talouskerho Markka

Toimin tällä hetkellä Talouskerho Markan puheenjohtajana,

ja vastaan siis kerhon hallituksen kokouksista ja kerhon toiminnan pyörittämisestä yhdessä hallituksen kanssa. Ohella tulee myös käytyä kerhon tapahtumissa, kuten rennoilla aamukahveilla. Syyskuussa järjestetyt vuosijuhlat ovat minulle tämän hallitusvuoden ehdoton kohokohta.

Lähdin jäseneksi toisena opiskeluvuotena, mutta tämä on ensimmäinen vuoteni kerhon hallituksessa – aiemmalla järjestötaustalla on kuitenkin pärjännyt hyvin! Alun perin liityin jäseneksi kaverien kautta, jotka mainostivat kerhoa minulle hyvänä tapana oppia enemmän sijoittamisesta. Minulla ei ollut ennen opintoja kokemusta osakesijoittamisesta, mutta aihe luonnollisesti kiinnosti oman tulevaisuuden taloudellisen hyvinvoinnin näkökulmasta.

Kerhotoiminta on tuonut mukanaan uusia kavereita ja mukavaa puuhastelua arkeen. Järjestöhommiin parhaimpia puolia on ehdottomasti yhdessä tekeminen. Markan hallituksessa toimiminen ei ole erityisen aikaa vievää ja rennompaa puuhastelua tuo tervetulleeseen tauon opiskelusta arkeen.

Fanni - TkrT

Olen ollut Tampereen kristittyjen teekkarien (TkrT) toiminnassa mukana fuksivuoden (2022) alusta asti. Viimeisen vuoden olen toiminut kerhossa kv-vastaavana ja sitä ennen olin mukana hallituksen toimarina. Viikoittain käyn kerhon järjestämissä puhujailloissa, joissa kuullaan ope- tusta, syödään yhdessä ja vietetään aikaa. TkrT järjestää myös viikoittain sähkövuoron, jossa käyn aina, kun maila muistuu mukaan kampukselle. Lähdin kerhotoimintaan mukaan alun perin aidon yhteisöllisyyden ja lämpimän ilmapiirin vuoksi. Kerhossa sai kavereita heti yliopiston alkuajoista asti, ja koin tärkeäksi kokoontua arjen merkityksellisten asioiden ja yhteisen uskon äärelle. Kristinuskon ihmiskäsityksessä on oleellista pyrki- mys itsekkyudesta pois ja yhdessä muiden kanssa olemiseen, mikä näkyy kerhon toiminnassa.

Itävaltalainen psykiatri ja logoterapian eli tarkoi- tuskeskeisen psykoterapian perustaja Viktor Frankl on empiirisesti todennut, että jokainen ihminen etsii elämälleen tarkoitusta ja että se löy- tyy aina ihmisen ulkopuolelta. Näihin aja- tuksiin voi samastua: kaikki päätökset poh- jautuvat viime kädessä omiin arvoihin ja siihen, minkä todella kokee merkityksel- liseksi. Franklin mukaan on olemassa kaksi eri tarkoitusta: hetkellinen, arjen valin- toihin liittyvä tarkoitus ja perimmäinen, elämän perustavanlaatuinen tarkoitus.

Itselleni usko Jeesukseen ja eläminen us- kon tuomien arvojen perusteella on tuonut itselleni perimmäisen tarkoituksen elä- mään. Elämässä lähes kaikki on altista muutokselle ja hankalasti ennalta arvatta- vaa, mutta uskon perusta pysyy aina. Ker- hossa mukana olemisen kautta pystyy jakamaan muiden kanssa näitä elämän

perusarvoja, mikä tuo merkityksellisyttä arkeeni. TkrT:n kautta olen oppinut tuntemaan omia vah- vuuksiani ja oivaltanut, mitä voin antaa yhteiseksi hyväksi.

Välillä kaikkien mielenkiinnon kohteiden keskeltä on haasteellista löytää aikaa kaiken tarvittavan tekemiselle arjessa, mutta opiskelu vaatii vasta- painokseen palauttavaa tekemistä ja kaverien seuraa. Säännölliset menot puolestaan auttavat elämän ja menojen aikatauluttamisessa. TkrT on vain yksi osa arkeani, mutta se heijastaa sitä kaikkein tärkeintä elämässäni.

No se on vähän sellanen

TEKSTI: PEPITA MÄKI-SOINI

OSA I

...Oman tiensä kulkiija, idealisti, haahuilija ehkä.

Oli parikin elämänsä täysin tyytyväisen oloista ihmistä, joita olisin kuvaillut näin. En käsittänyt, miksi joku tahallaan valitsisi kulkea omia polkujaan. Se kuitenkin merkitsee velttoutta, selkärangattomuutta, päämäärättömyyttä ja absurdia hihhulointia. Ainakaan kaikkia varten se ei ole. Välttäisin viimeiseen asti... vältin viimeiseen asti.

Halusin olla kone. Halusin olla aina askeleen edellä, ja 14-vuotiaana totesin, että jos aloitan heti, kuron kaulaa ainakin kaikkiin jätkiin nopeat neljä vuotta – niillä kun päätöksentekokeskus siirtyy ylös aivoihin vasta lukion kolmosella. Ja muijat ei pyri johtajiksi, joten niistä ei ole haastetta. Mikä ei näy ulospäin, sitä ei ole olemassa. Siispä voin päättää kuka olen, ja mistä olen kiinnostunut, ja sitten vain elää tuon todeksi. Näin pystyn ja olen vapaa tekemään, mitä ikinä haluan.

Vahvuuden viitta vain on raskas kantaa ja turvaton olla alla. Se kuulostaa yliminän puheena tältä:

Aloitusaika	Lopetusaika	Vähennykset	Tunnit yht.	Vähennysten lisäselvitys
8:50 ap.	17:15	0:25	8:00 ap.	Aamun aivotahmeudesta -20min, + kahvitauko venyi 5min
8:30	17:45	1:30	7:45 ap.	Vähennetäänkö aamun kankeudesta 1h vai ei? Oli kyllä vaikee keskittyä... virkeänä olisin oikeasti tehnyt samat hommat 1-2 tuntia nopeammin!
9:05	17:00	0:30	7:25 ap.	Vähennä 30min kun Naomi soitti ja kertoi että Vaari kuolee.
9:15	17:45	0:10	8:20 ap.	Oletko ylpeäkin työpanoksestasi? En, en ole. Häpeän epäkiitollisuuttani. Kaiken sain, ja kaikesta valitin. Vähennä 10 min hajoan-vain-hetkeksi-tähän-ikkunasta-tulvivaan-valolammikkoon
8:25	16:10	2:30	5:15 ap.	Vähennä 30 min autoilua, Olit taas niin sysipaska työntekijä että voit vähentää reilusti ainakin 2 h

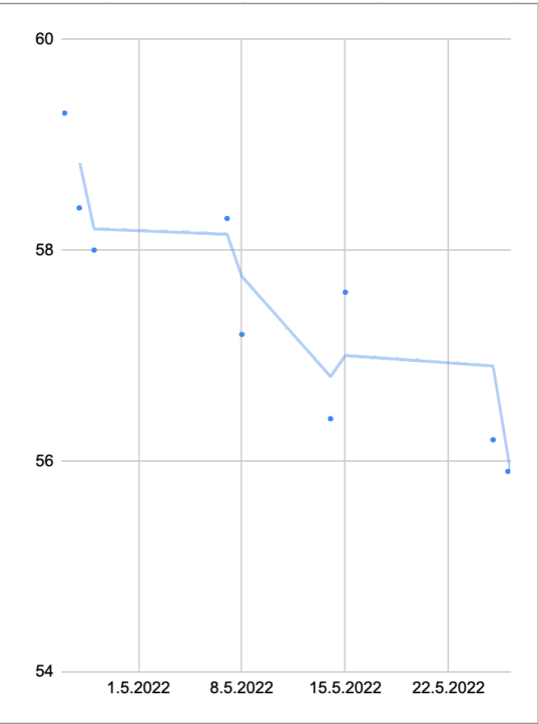
(Otteita Pepitan työaika-excelistä vuosilta 2020-2021)

Infacto 4/24

Sitä tuntuu punovan entisestään etäisyys täydelliseen rakkauteen, se näkyy päiväkirjoissa ja exceleissä näin:

”Painosi tippui vajaa 3 kiloa vajaassa kuukaudessa. Toukokuun 2021 alkupuoliskolla: pituus 174 cm, paino 52.8 kg, BMI 17.20 (tai 17.40). Merkittävä alipaino.”

Samaan vahvuuden viittaa kirjaillaan kiinni CV-merkintöjä – esimerkiksi opiskelemalla kokoaikatyön lisäksi saksan kieltä (vaikka espanja oli aina haave), ja kirjaamalla itselle tunnit ylös näin:

	Tunnit	Alijäämä/vko	Kertyneet tunnit	Kertynyt alijäämä
vko 43	0			
	1,5			
	0,75			
	2			
	0,333			
Total:	4,583	-1,417	4,583	-1,417
vko 44	0			
	1,25			
	1,1667			
	0,5			
	0,25			
	0,5			
	1,25			
Total:	4,9167	-1,0833	9,4997	-2,5003
vko 45				
Total:	0	-6	9,4997	-8,5003

Noh, lopulta se näkyy ilman muuta masennuksena, työuupumuksena ja sairaslomana, sittemmin 60% työaikana och så vidare. Miten näen tuon kaiken nyt huimat 3 vuotta vanhempana ja viisaampana?

Infacto 4/24

OSA II

...ihminen vailla toivoa. Ei se näe eteensä. Pitäisi ottaa syliin ja rutistaa pitkään ja lujaa. Sanoa sille, että ei hätää, et sää putoa.

Vuoden 2020 Pepita tosin on vahva, kone, äijijä ja pystyy yksin. Joten ei se halaukseen suostuisi, sähisisi vaan kaukaa. Enkä tosin lähtisikään juupas-eipäs-väittelyyn, sen sijaan esittäisin hänelle yhden kysymyksen takaisin: ”Mitä sinä pelkää niin kovasti?”

Ehkä joskus elämme tätä elämää etsien ulointa mahdollista reunaa, missä tikka osuu silti vielä tauluun. Tällaisella taktisella tähtäämisellä osumme tuohon Venn-diagrammin kapeaan alueeseen, jolla täytämme asetetut vaatimukset ja oletetun tarkoituksemme, mutta olemme silti vielä teknisesti ottaen omia itsejämme. Asetelman ylläpitäminen tosin vaatii melkoista meta-työtä ja ympärille kyhättyä identiteettiä – jokainen meistä tahtoo olla kokonainen. Ja jokainen meistä tahtoo olla vapaa, todellisen vapaa!

Ehkä koemme, että emme saisi edes haluta osua täyskymppiin, jos se ei vastaa sen moraalisen järjestyksen vaatimuksia, missä elämme. Viime vuosisadan tunnetuin poliittista vapautta analysoiva artikkeli toteaa aiheesta mm. seuraavaa:

Katsomus, jonka mukaan minun täytyy oppia olemaan haluamatta sitä, mitä en voi saada, jonka mukaan halun tukahduttaminen tai menestykseks vastustaminen vastaa täysin halun tyydyttämistä, on mielestäni ylevyydestään huolimatta selvästikin yksi muoto

happamien pihlajanmarjojen opista: mistä en saata olla varma, sitä en voi oikeastaan haluta. Askeettinen itsekieltämys voi antaa koskemattomuuden turvan ja henkisen voiman lähteen, mutta on vaikea nähdä, miten sitä saatetaan luonnehtia vapauden laajentamiseksi. (Isaiah Berlin, Two Concepts of Liberty, 1958)

Entä jos kuitenkin yrittäisit osua täyskymppiin? Emmehän me riskienhallinnassakaan tee ensin päätöstä, ja yritä sitten oikeuttaa sitä. Me etsimme uteliaasti totuutta, jonka sitten hyväksymme. Entä jos pysähtyisit? Voisit ottaa aikaa, ennen kuin menet eteenpäin. Minä uskon, että ennen mitään muuta työtä tai tehtävää sinut on luotu olemaan täydellisen rakastettu. Uskon, että se on ensisijainen tarkoituksesi. Ehkä voisit ymmärtää, kuka Hän on, ja miten Hän tekee sinusta vapaan olemaan oma itsesi. Moni voisi tehdä työurasi, mutta kukaan muu ei voi elää kutsumustasi todeksi. Ura on se, mitä me teemme, ja kutsumus meinaa sitä, miten me sen teemme. Sinulle on omat, suutaroidut kengät olemassa, eikä niissä voi kulkea kukaan muu. Ne jäävät käyttämättä, jollet astu niihin.

Nojuu... elät maailmassa, jossa huomiotasi ja olemustasi revitään joka puolelle, ja monet tahtovat olla kontrolloiva ääni elämässäsi. En tahdo olla yksi elämässäsi kaoottisesti kirkuva ääni lisää. Tämä ei ole self help -teksti, ei manifesti tai minkään sortin, vaaleanpunainen ig-postaus, joka käskää rakastamaan itseään. Mitä tahtoisin, on, että voisit osua täyskymppiin elämässäsi, löytää oman polkusi. Itse seurasin kylttiä, jossa luki Matt.11:28.

Toivon, että joku tulisi ja sanoisi kaikelle, elämässäsi olevalle melulle ja kaaokselle: ”Vaikene, ole hiljaa.”

Ensin huvit, sitten atalent.fi

**Tilaa työpaikkavahti
atalent.fi/tyopaikkavahti**

Askel uuteen, pelottavaan?

TEKSTI: HARRI PÖNTYS
KUVAT: ANNI KIMPIMÄKI &
JOSEFIINA SAUKKO

Kiiltävä, kuin toisesta maailmasta kotoisin oleva, varmasti vanhemmillekin opiskelijoille mystinen monumentti keskellä kampusalueen kutsuvaa etupihaa. Reaktorin mäellä kohoava valtava sylinteri. Lieneekö savupiippu, vaiko innokkaan arkkitehdin taidon näyte. Mikä näköala! Kesäinen sää, ja alati porottava aurinko rentouttaa jännityksestä kankeiden fuksien lihaksia, toisaalta lisäten erittyvien hikikarpaloiden määrää eksponentiaalisesti. Tämä viikko on tuleva alustamaan kaikkien kovalevyt valmiiksi uudelle kulttuurille ja sitäkin vieraammalle elämäntavalle.

Samassa innostuksen täyteisessä tilassa on nyt usea kourallinen, toinen toistaan Herwoodin sokkeloihin eksyneempiä, tulevia valkohaalareita. Kaikki matkalla kohti tapahtumantäyteistä orientaatioviikkoa. Oikoreittejä tähän kuuluisaan opiskelijaelämään ei ole. Orientaatioviikolla kaikki lähtevät samalta viivalta kohtia elämänsä pikajuoksua ollakseen osa niitä kuuluisia, viinan- ja tiedonjanoisia entiteettejä, teekkareita. Enkä voi korostaa entiteettiä sanana liikaa. Yleisivistystä lienee, ettei teekkari ole ihminen.

Orientaatioviikko on asia, jota jokainen fuksi tarvitsee, vaikkei sitä itse tietäisi! Mikään muu ei valmista henkisesti kestäämään yhtä hyvin Santtu-sedän kolmen tunnin poukkoilevaa jargonia, tai laskemaan päässä monestiko Pasi onnistuu sanomaan ”yhtä kaikki” yhden luennon aikana. Mikään ei ole rennompaa tapa ryhmäytyä, kuin norjalainen jalkaleikki etunurtsilla, Ilonan terasilla, vaikka Poron tanssilattialla – you name it! Mikään tunne ei ole turvallisempi fuksille, kuin tuutoreiden ja fuksitiimin loputon lämpö ja välittäminen.

Tiivistettynä orientaatioviikko vuosimallia 2024 sisälsi vauhtia ja vaarallisia tilanteita, neljä Aapoa, joiden erottaminen toisistaan melkein jo luonnistuu, hulvatonta komiikkaa puskarundilla ja tietysti uusien upeiden ihmisten, kenties elämän mittaisten ystävien, tapaamista ja heihin tutustumista. Ensimmäinen viikko lienee jokaisen fuksin parasta aikaa ennen kosken aaltoihin upottamista osana ikuista wappua, jota ainakin allekirjoittanut odottaa jo innolla.

PS. Kirjoittajan ääni, kun luonnollisesti muo-
vaa tekstiä, lisäisin yksinoikeudella oleellisen erityismaininnan. Tieteellisesti todistetusti ja absoluuttisen mielivaltaisesti voin todeta tämän vuoden tuutoreiden ja fuksitiimin olleen sitä kultaista kärkeä! Kiitos teille <3.

TURHIMMAT JÄTKÄT

TEKSTI: KASPER MYLLYKANGAS & JESSE MALJANEN

Näin kuukausi ja puolikas jälkeenpäin koemme, että olemme vihdoinkin palautuneet tästä koitoksesta ja pystymme traumaistamme huolimatta käsitellä tapahtunutta. Reissussa koimme, opimme ja näimme paljon uutta, ja jos suot hetken aikaasi, jakaisimme mielellämme hieman valaistunutta maailmankatso-
mustamme ja oppimaamme. Jotta reissusta jotain muistaisi, päätimme myöhäsiniä iltoina kerätä kategoriasta jos toisestakin top-listaa. Näistä esittelemme nyt vähiten huonot.

Reissu sisälsi erinomaisia kaljoja. Parametreinä luokittelussa käytettiin hintaa, tunnelmaa ja ympäristöä:

1 1,89 € viini Bergamosta klo 8.00, tämä ensimmäisen aamun löydös loistaa hinnallaan ja ajankohdallaan. Tästä kaljasta tuli reissulle kestonenestyjä, vaikka jotkut suosivatkin litrahinnaltaan vieläkin halvempaa viinitetraa.

2 1,33 € 0,66 l Heineken Venetsiassa, tämä ja monet kylkiäiset avasivat Venetsian kauneuden täyteen kukoistukseen.

3 Talouskerho Markan aamukaljat, Reissua oli jännitetty viikkoja ennen reissua. Vihdoinkin Markan kerhohuoneella ennen reissuun lähtöä nautittu kylmä Sandels realisoi, että lähtö on lähellä.

Bingokortissa yksi tehtävä oli ”Tee Jeret”, jolla tarkoitettiin varhaista aamulenkkiä tai vastaava urheilusuoritusta. Vaikka reissu oli todella rankka, jäi joinain aamuina aikaa urheilullekin:

1 Kassun ja Jessen juoksu Venetsiasta bussiin, johon oli juostava, koska Venetsian vierailu oli venähtänyt ja muut olivat jo istuutuneet bussiin, kun kyseinen kaksikko nautti kylmää olutta puistossa koripalloa australialaisten uusien tuttavien kanssa pelatessa. Tilanteen tajuttua allekirjoittaneita odotti pitkä juoksu Venetsian halki bussiin.

2 Muiden aamulenkit

Kovasta juoksusta ja unlimited staminasta huolimatta bussiin saapuessa meitä odotti vihaiset ja pettyneet kollegat. Reissu sisälsi myös muita turhia jätkiä:

1 Kassu ja Jesse, tilanne päätettiin ratkaista äänestyksellä, jossa kärsimme epäoikeudenmukaisen, mutta ymmärrettävän tappion äänin 48–2. Tästä saimmekin nimitykseksi ”Turhimmat jätkät”.

2 Lauri Kohvaga kavereineen, joiden draamaattiset toimet asettivat reissun syösykierteeseen. Tämä joukkio onnistui repäisemään bussin mikin liitoksistaan.

3 Tuomas ”Mukiahdistelija” Jaskari, joka tunnetaan muiden omaisuuden laiminlyömisestä, tällä kertaa muiden kahvikupeista juomisen sijaan Tuomas päätti hävittää Kasperin takin. Onneksi Rangaistukseksi Tuomas sai maailmanlopun krapulan, josta nautimme koko rahan edestä.

Turhimmat kaljat -listaus, jossa parametreinä toimii turhuus ja hinta:

1 29,99€ kalja baby centeristä Ljubljanasta (mikrofoni), tämän kaljan piti korvata bussissa rikkoontunut mikrofoni ja palauttaa XQ-tunnelma takaisin raiteilleen, mutta ei siihen kyennyt.

2 Lämmin NEIPA ennen lennon lähtöä, joka loistaa erityisesti turhuudellaan.

Etelä-Euroopassa useat asiat turhauttavat tutalaista niiden tehottomuudellaan. Tämän innoittamana kokosimme listan lea-neimmista prosesseista:

1 Suihkulähteessä peseytyminen, Tämä myöhäisillan aktiviteetti osoittautui erityisen tehokkaaksi tavaksi samaan aikaan nauttia kylpylämaisesta tunnelmasta ja peseytyä valmiiksi seuraavaan aamuun.

2 Litran olut ravintolassa, tämän konseptin avulla ei tarvitse jatkuvasti työllistää ravintolahenkilökuntaa, eikä odotella kuivin suin.

3 Synnytysprosessi, Tästä voi kysyä Juho Jokiselta.

Lopuksi reissusta varttuneena ja oppineena haluaisimme jakaa tärkeimmät opit, jotka sisältävät meidän ja Nean viisauksia:

1 ”Elkää ikinä uiko bokserisillaa, sen jälkeen on märät bokserit”, - Jesse Milanon suihkulähdetulahduksen jälkeen.

2 20 senttiä syvään veteen ei välttämättä kannata sukeltaa.

3 Loppuillasta puuhun kiipeäminen saattaa olla huono idea, jos kuitenkin kiipeätte, niin huomioikaa kitka.

4 Älä juo viiniä vaan, koska se on halpaa.

5 Älä anna takkia Tuomakselle.

6 Syö vain yli 5 euron kebabia, voi tulla muuten huono olo.

7 Älä tuo omaa kaljaa viinitilalle.

8 Saapuessasi yhteiselle illalliselle tunnin myöhässä, älä juo toisen juomaa kokonaan pöytään istuessa.

Kiitos kun soit hetken aikaasi, tuleviin seikkailuihin,

- Turhimmat jätkät

